

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **N. P.**, zastoupené Mgr. Markem Stavínohou, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2006, čj. OAM-860/VL-20-ZA-03-2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2007, čj. 56 Az 130/2006-77, ve znění opravného usnesení ze dne 10. 10. 2007, čj. 56 Az 130/2006-83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta Mgr. Marka Stavínohy **se určuje** částkou 2400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18. 4. 2006, čj. OAM-860/VL-20-ZA-03-2005, žalovaný neudělil žalobkyni (dále též „stěžovatelka“) azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na stěžovatelku vztáhl překážku vycestování podle § 91 zákona o azylu. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.) Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2007, čj. 56 Az 130/2006-77, ve znění opravného usnesení ze dne 10. 10. 2007, čj. 56 Az 130/2006-83, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti tomuto rozhodnutí. Proti rozsudku podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Obecné námitky stěžovatelky týkající se nedostatečných skutkových zjištění a vad řízení před správním orgánem bez upřesnění konkrétních pochybení správního orgánu byly již předmětem množství rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 18. 1. 2006, čj. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, čj. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud neposuzoval napadené rozhodnutí krajského soudu z hlediska obecného poukazu stěžovatelky na důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a obecně formulovaného tvrzení o rozporu se zákonem o azylu, neboť tyto stížnostní důvody nebyly blíže specifikovány ani v doplnění kasační stížnosti provedeném zástupcem stěžovatelky. K tomu, jakým způsobem je třeba formulovat žalobní body, resp. stížnostní důvody, se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku ze dne 22. 4. 2004, čj. 6 Azs 22/2004 - 42, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelce byl pro řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v doplnění kasační stížnosti ze dne 11. 10. 2007 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna advokáta činí 2400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu